

LIVINIA is een variant van LAVINIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] 'vrouw, afkomstig uit de stad Lavinium' (deze verklaring is echter onbevredigend, omdat de stad juist haar naam te danken heeft aan de persoonsnaam; en was dit niet zo: wat betekent dan de naam van de stad?
- 2] Minder waarschijnlijk, maar niet onmogelijk:
vrouwelijke vorm van Livinus, verlatijnsing van Liafwin, eventuele vrouwelijke vorm Liafwina:
Samengestelde Germaanse naam:
 - 2.1] 'Liaf-' of 'Lief-' = 'lief';
 - 2.2] '-wina' = 'vriendin';Dus 'lieve vriendin' of 'geliefde vriendin'.

Bijzonderheden

'Lavinia' gaat terug op de Griekse myhtologie; zij is er de dochter van Latinus, de koning van Latium; zij huwt met Aeneas die de stad Lavinium (het huidige Pratica) naar haar zal noemen. De naam kwam weer in de belangstelling sinds de Renaissance, toen men graag teruggreep op de klassieken.

Zo komt hij voor bij William Shakespeare; daar is zij de dochter van Titus Andronicus.

De Schotse schrijver James Thomson (1700-1748) herschreef in zijn gedicht 'Seasons' het bijbelverhaal over Ruth en Boaz (Boek Ruth), en gaf de hoofdpersonen de namen Lavinia en Palemon.

Tegenwoordig wordt de naam graag gekozen in zigeunerkringen.

Van alle varianten waar 'eng' achter staat geldt, dat ze eventueel ook afgeleid kunnen zijn van een oude Germaanse naam 'Lebuīna' (= 'lieve vriendin'): vrouwelijke variant van Lebuīnus: zie aldaar.

Hetzelfde gaat op voor de varianten **Lewina**, **Livina** en **Livinia** (zelfde betekenis als 'lebuīna'): deze zouden heel goed terug kunnen gaan op hun mannelijke equivalent: Livinus, verlatijnsing van Lieven, verbastering van Liafwin:

*

Lavena van Bretagne, moeder van heilige monnik Gwenaël; † **vóór 600**.

Feest 3 november tezamen met haar zoon.

*

Lewinna van St-Winoksbergen, Vlaanderen, Frankrijk; † **7e eeuw(?)**.

Feest 22 & 24 juli.

In middeleeuwse bronnen (Molanus) wordt verteld hoe haar relieken in het jaar 1058 onder veel plechtig vertoon werden overgebracht naar de Vlaamse plaats St-Winoksbergen. Zij zou te Seaford, Sussex, Engeland de marteldood hebben ondergaan ten tijde van de invallen der Saksen in Engeland. Molanus vermeldt haar drie keer; voor het eerst op 26 juni: "Te Bergen, de overbrenging van de relieken van Lewinna, maagd en martelares." Op 22 juli zegt hij: "Het lijden van de heilige Lewinna; haar relieken zijn te Bergen tot de eer der altaren verheven tegelijk met die van de heilige koning Oswald van Anglia en die van St. Iduberga. Maar sinds de laatste verwoestende inval der Franken in het gebied waartoe bergen behoort zijn ze verdwenen." Op 24 juli komt hij voor de derde keer over haar te spreken: "Het lijden van Lewinna. Zij bloeide en straalde van vele deugden ten tijde van koning Eubertus van Anglia; nog tijdens diens regeerperiode kwam er een eind aan haar leven doordat zij de marteldood onderging. Dat was toen Theodorus daar aartsbisschop was." Bij de inhoudsopgave schrijft Molanus nog: "Haar feestdag viel op Maria Magdalena [= 22 juli], maar zij is naar de 24e verplaatst."